

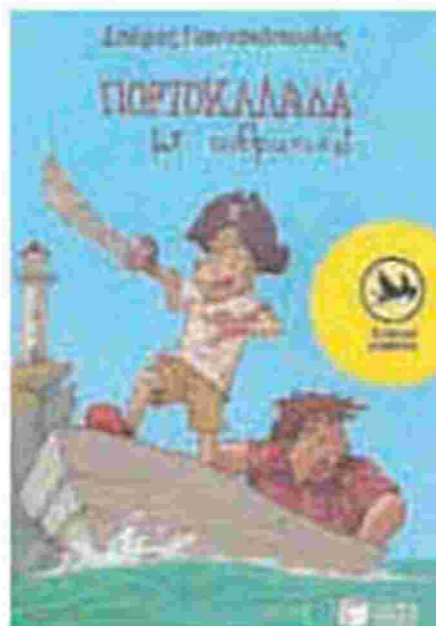
Αγωνία και γέλιο σε μια σπαρταριστή αστυνομική περιπέτεια για παιδιά

Της **ΓΙΟΥΛΗΣ ΕΠΤΑΚΟΙΛΗ**

Στη βαλίτσα του για τις διακοπές, ο δεκάχρονος Αγνός έβαλε μια φορητή κονσόλα για βιντεοπαιχνίδια, τρία επιτραπέζια, εννέα κόμικς –τα οκτώ με τον Μπάτμαν–, ένα παζλ, ένα νεροπίστολο και φυσικά τα απαραίτητα αξεσουάρ για τη θάλασσα. Α, και δυο λογοτεχνικά βιβλία... αδιάβαστα από το προηγούμενο καλοκαίρι. Δύσκολα άλλωστε θα μπορούσε κανείς να ισχυριστεί ότι ο Αγνός αγαπάει τα βιβλία.

Βέβαια, τα πράγματα δεν πήγαν ακριβώς όπως τα είχε σχεδιάσει, καθώς την τελευταία στιγμή οι επαγγελματικές υποχρεώσεις των γονιών του, τους ανάγκασαν να ακυρώσουν τις προγραμματισμένες διακοπές. Και ο Αγνός έμεινε μόνος, χωρίς τους φίλους του που βρίσκονταν ήδη όλοι σε διακοπές, στο κρεβάτι του δωματίου του, να κοιτάζει το ταβάνι. Από αυτό το σημείο και μετά, η περιπέτεια ξεκινάει...

Και τα έχει όλα. Αγωνία, ανατροπές, σφαίρες να σφυρίζουν πάνω από τα κεφάλια των ηρώων, μουσική, κόμικς, παιχνίδι, γέλιο και μια γλώσσα που μιλάει άμεσα στην καρδιά του μικρού αναγνώστη. Η «Πορτοκαλάδα με ανθρακικό» (εκδ. Πατάκης) με πολύ όμορφη εικονογράφηση του Πέτρου Χριστούλια, είναι το δεύτερο βιβλίο του Σπύρου Γιαννα-

Ολα στο βιβλίο έχουν κάτι ζεστό, οικείο. Και το σημαντικότερο, μια γλώσσα ολοζώντανη, «διαβατήριο» για την καρδιά του μικρού αναγνώστη.

κόπουλου, μέλος μιας πολλά υποσχόμενης νέας γενιάς συγγραφέων παιδικού και εφηβικού βιβλίου, και απευθύνεται σε αναγνώστες άνω των 8 ετών. Με ντεκόρ ένα μεσσηνιακό χωριό, ο συγγραφέας χτίζει

μια σπαρταριστή αστυνομική περιπέτεια που διαβάζεται μονορούφι, βάζοντας τις βάσεις(;) για μια σειρά και άλλων ιστοριών με πρωταγωνιστές τον Αγνόν και τον θείο του Χάρη. Έναν τύπο μποέμ, υπέρβαρο ροκά

και λίγο «χύμα», που έξυπνα ο συγγραφέας επέλεξε για πρωταγωνιστή πλάι στον δεκάχρονο, αποφεύγοντας να δώσει πρώτο ρόλο στους γονείς του πιτσιρικά. Οι γονείς, με την υπερπροστατευτικότητα και τον δι-

δακτισμό τους δεν έχουν θέση στο βιβλίο, αντιθέτως, ένας ενήλικας που κι αυτός συμπεριφέρεται λίγο σαν παιδί, αναλαμβάνει τον ρόλο του συνοδού στις διακοπές του μικρού, και γίνεται φίλος του και συ-

νοδοιπόρος στην περιπέτεια. Μοιράζονται την ίδια αγάπη για τα... σουβλάκια, απολαμβάνουν τα τραγούδια του Ελβίς Πρίσλεϊ και του Τζον Λένον, ταξιδεύοντας με το παλιό γαλάζιο πεντακοσάρκι της Φιάτ, φτιάχνουν τους δικούς τους μυστικούς κώδικες επικοινωνίας.

Το χωριό, το φανταστικό χωριό όπου εκτυλίσσονται όλα –όχι και τόσο φανταστικό βέβαια γιατί σε όλους μας θυμίζει κάτι–, με το σιντριβάνι, το λιμάνι και τον φάρο, ξυπνάει μνήμες από ανέμελα παιδικά καλοκαίρια, με τον παππού και τη γιαγιά, τους κήπους με τα δέντρα και τα ζαρζαβατικά, τα μοσχοβολιστά γεμιστά, το ζυμωτό ψωμί από τον ξυλόφουρνο, το καφενείο όπου μαζεύονταν οι μεγάλοι.

Κάπως έτσι ζούσε τα καλοκαίρια του στο χωριό και ο συγγραφέας, ξυπνώντας κάθε πρωί από τον ήχο των ζαριών στο τάβλι. «Ο παππούς μου είχε καφενείο στο ισόγειο, και το σπίτι ήταν στον πρώτο όροφο. Οπότε αυτός ο ήχος μου είναι πολύ οικείος». Ολα στην «Πορτοκαλάδα με ανθρακικό» έχουν κάτι ζεστό, οικείο. Και το σημαντικότερο μια γλώσσα γαργαλιστική, ολοζώντανη, «διαβατήριο» για τα παιδιά. Ποιο είναι το μυστικό; «Δεν υπάρχει κανένα μυστικό», λέει ο Σπύρος Γιαννακόπουλος. «Απλά να μιλάς στα παιδιά έτσι όπως μιλάς σε όλους τους άλλους».